

Szwaczka ręczna

753303

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

ZADANIA I CZYNNOŚCI ROBOCZE

Szwaczka należy do najliczniejszej grupy pracowników zatrudnionych w sektorze prywatnym w firmach odzieżowych i dziewiarskich. Przy produkcji odzieży pracują głównie kobiety i szyją z różnych materiałów wyroby szwalnicze, zaczynając od rajstop, spodni poprzez bluzki, czapki, a kończąc na kołdrach, poduszkach czy śpiworach, posługując się głównie pracą rąk.

Zadania szwaczki zależą przede wszystkim od miejsca pracy. Szwaczka w dużej firmie produkcyjnej przeważnie wykonuje konkretną operację, w całym procesie szycia danej sztuki np.: przyszywa tylko rękawy, robi dziurki lub też mocuje pewne elementy np.: guziki, napy, butony. Szwaczka przystępując do pracy, zapoznaje się z wytycznymi i opisem danego modelu odzieży i zgodnie z nim wykonuje odpowiednią operację, przypisaną do stanowiska pracy. Po wykonaniu czynności, daną sztukę przekazuje kolejnej osobie. Często jest to tak zwane szycie seryjne, ale zdarza się również, choć rzadziej, szycie według zamówienia klienta.

W małych firmach szwalniczych szwaczka zazwyczaj szyje poszczególne sztuki odzieży od początku do końca samodzielnie, czyli po otrzymaniu wykrojonego materiału danego modelu, po kolei zszywa całość, aż do końcowego wykończenia całości, czasami łącznie z końcowym prasowaniem i przyszcyciem etykietek itp.

Ponieważ główną czynnością szwaczki jest obsługa maszyny szwalniczej, szwaczka przed przystąpieniem do pracy musi odpowiednio przygotować maszynę do szycia, czyli wymienić igłę, jeżeli to konieczne, dostosować jej ścieg oraz kolor nici do modelu i rodzaju tkaniny, a po skończonej pracy ją oczyścić. Jeżeli w trakcie pracy dojdzie do jakiegoś problemu z maszyną, to często samodzielnie usuwa drobne usterki lub jeżeli jest to duża firma i zatrudnia na stałe mechanika, zgłasza ten problem mechanikowi. Szwaczka w swojej pracy obsługuje maszyny szwalnicze lub dziewiarskie. Podstawową maszyną jest stebnówka, którą wykorzystuje się do prostego zszywania tkanin. Poza tym szwaczka może pracować na specjalistycznych maszynach różnego typu tj.: dziurkarki, łączarki, szydełkarki, guzikarki, podszywarki, reglówki, overlocki i inne automaty.

Wymagania psychologiczne

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

WYMAGANIA PSYCHOLOGICZNE

Szwaczka najczęściej pracuje w systemie akordowym, dlatego bardzo ważna jest umiejętność pracy pod presją czasu. Wśród obowiązków przeważa wykonywanie

czynności powtarzających się, monotonnych, o charakterze zrutynizowanym. W związku z tym niezbędna jest cierpliwość i zdolność długotrwałej koncentracji.

W swojej pracy szwaczka posługuje się głównie rękoma, wykorzystując przy tym również narzędzia oraz obsługując maszyny szwalnicze, dlatego wskazane jest, aby posiadała zdolności manualne.

Samodzielność, odpowiedzialność i samokontrola to kolejne istotne cechy w tym zawodzie, szczególnie ważne są w małych zakładach, gdzie szwaczka samodzielnie wykonuje od początku do końca dany egzemplarz odzieży. Natomiast umiejętność współpracy szczególnie ważna jest w dużych firmach, gdzie praca odbywa się zespołowo i jedno stanowisko zależne jest od drugiego, z tym wiąże się umiejętność podporządkowania innym ludziom – współpracownikom i przełożonym oraz ich poleceniom. Zadaniowe nastawienie do pracy oraz dobra organizacja stanowiska pracy ułatwia pracę w tym zawodzie. Zainteresowania projektowaniem i szyciem odzieży sprzyjać będą możliwości osiągnięcia satysfakcji z wykonywanej pracy.

Wymagania fizyczne i zdrowotne

Pracę szwaczki można określić jako pracę produkcyjną, lekką, głównie fizyczną, a zwłaszcza jako pracę manualną. Powyższe cechy wyznaczają wymagania, jakie stawia się kandydatom do tej pracy. Od szwaczki wymaga się przede wszystkim dobrego wzroku, gdyż szwaczka musi dokładnie widzieć, co i jak szyje, od czego zależy w przeważającej mierze jakość jej pracy. Jest to istotne zwłaszcza przy szyciu różnych detali ubioru. Nie bez znaczenia jest także i to, że szwaczka przez wiele godzin pozostaje skupiona nad materiałem przy maszynie i to w niedużej odległości od oczu. Wymaga to od niej odporności wzroku na zmęczenie. W tym miejscu należy również podkreślić, że dla szwaczki jest istotna także umiejętność rozróżniania barw. Jest to konieczne podczas łączenia różniących się pod względem kolorystycznym poszczególnych części ubioru. Równie ważną cechą obok dobrego wzroku jest zręczność manualna. Zwinne palce są konieczne nie tylko podczas samego procesu szycia, gdy należy szybko i sprawnie operować maszyną i materiałem, ale także np. podczas wymiany igieł czy czyszczenia maszyn. W zawodzie szwaczki istotne są też takie cechy fizyczne jak sprawność układu kostno- stawowego i sprawność zmysłu dotyku. Mimo dość dużych wymagań zdrowotnych stawianych szwaczce, w zawodzie tym mogą pracować osoby niepełnosprawne. Zatrudnienie jednak tych osób zależy od możliwości zakładu pracy do przystosowania stanowiska pracy dla osoby niepełnosprawnej. Zawód szwaczki mogą wykonywać osoby z niedorozwojem umysłowym niewielkiego stopnia, osoby głuchonieme, głuche, słabosłyszące, z dysfunkcją kończyn dolnych i osoby cechujące się bardzo niskim wzrostem. Do bezwzględnych przeciwwskazań do nauki i wykonywania zawodu należą: krótkowzroczność powyżej 8 OD, ślepota, nadwzroczność nie poddająca się korekcji, nieprawidłowe widzenie barw, niesprawność kończyn górnych, zaburzenia w układzie krążenia, zwyrodnienia układu kostno-stawowego. Trudności w podjęciu pracy w zawodzie szwaczki mogą mieć także osoby z alergią.

Warunki podjęcia pracy w zawodzie

Aby wykonywać zawód szwaczki, kandydat do pracy powinien legitymować się minimum wykształceniem podstawowym. Duży zakład produkcyjny może przyjąć osobę bez przygotowania zawodowego i we własnym zakresie przyuczyć do zawodu - do wykonywania najprostszych czynności związanych z szyciem. Pracodawcy jednak na ogół poszukują wykwalifikowanych szwaczek po zasadniczej szkole zawodowej. Zawód szwaczki można zdobyć w zasadniczych szkołach odzieżowych w klasie o profilu „krawiec - szwacz”, w zespołach szkół zawodowych z klasami o różnych profilach - w

tym odzieżowym, lub w zasadniczych szkołach zawodowych w klasie wielozawodowej. Szwaczką można również zostać ucząc się w Ochotniczych Hufcach Pracy czy uczęszczając na kursy przyuczające do zawodu, organizowane przez różne instytucje, w tym przez Zakład Doskonalenia Zawodowego. Na ogół w Polsce nie ma problemu ze zdobyciem zawodu szwaczki, gdyż instytucje kształcące w tym zawodzie rozsiane są po całym kraju. Jedynie tam, gdzie dynamicznie rozwija się przemysł odzieżowy mogą występować trudności w przyjęciu do szkoły odzieżowej.

Możliwości awansu w hierarchii zawodowej

W zawodzie szwaczki możliwości awansu są dość ograniczone. W dużych zakładach produkcyjnych doświadczona szwaczka, posiadająca zdolności organizacyjne i umiejąca nawiązać kontakt z ludźmi oraz kierować nimi, może awansować na stanowisko brygadzysty, a następnie stanowisko mistrza zmiany. Niektóre szwaczki mogą awansować z działu produkcji do wzorcowni, gdzie przygotowuje się modele ubiorów szytych później seryjnie, a także do działu przygotowania produkcji. Szwaczka może podnosić swoje kwalifikacje i zwiększać możliwości awansu poprzez dalszą naukę w technikach odzieżowych, ale to już właściwie wiąże się ze zdobyciem nowego, chociaż pokrewnego zawodu, np. krawca czy technika technologii odzieży.

Możliwości podjęcia pracy przez dorosłych

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

MOŻLIWOŚĆ PODJĘCIA PRACY PRZEZ DOROSŁYCH

Kwalifikacje do wykonywania zawodu szwaczki mogą zdobyć również osoby w późniejszym wieku. Osoby dorosłe mogą zdobyć kwalifikacje na kursach zawodowych organizowanych między innymi za pośrednictwem Powiatowych Urzędów Pracy lub Ochotniczych Hufców Pracy, czy też bezpośrednio przez Zakłady Doskonalenia Zawodowego. Są to kursy przyuczające do wykonywania zawodu szwaczki dla osób, które ukończyły 18 lat, posiadają wykształcenie podstawowe oraz nie mają praktyki w zawodzie. Kursy obejmują przedmioty teoretyczne i praktyczną naukę zawodu w pracowniach ćwiczeniowych. Kurs kończy się praktycznym i teoretycznym egzaminem, po zdaniu którego otrzymuje się zaświadczenie o ukończeniu kursu.

Możliwości zatrudnienia

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

Zawód szwaczki, zgodnie ze statystyką prowadzoną przez urzędy pracy, generalnie jest zawodem nadwyżkowym, to znaczy ilość osób zainteresowanych podjęciem pracy na tym stanowisku (zarejestrowanych w PUP) jest większa od liczby zgłaszanych ofert. Średnio w kraju na jedną ofertę przypadają dwie kandydatki.

Są jednak wyjątki, w rejonach Polski, gdzie przemysł tekstylny jest bardziej rozwinięty zapotrzebowanie na szwaczki jest większe. Dzieje się tak w województwach łódzkim, dolnośląskim, wielkopolskim czy pomorskim. W wymienionych regionach występują okresowe deficyty kandydatek do pracy w zawodzie.

Zawody pokrewne

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

ZAWODY POKREWNE

- konfeksjoner odzieży
- operator maszyn szwalniczych
- krawiec
- krojczy – wykrawacz elementów odzieży
- prasowaczka
- rękawicznik
- kuśnierz
- hafciarka
- kapelusznik
- dziewiarka
- projektant odzieży
- brakarz kontroler jakości odzieży

Polecana literatura

Ostatnia aktualizacja - 09.2009

POLECANA LITERATURA

Lorna Knight „*Ściegi krawieckie*”, Wydawnictwo: MUZA, 2008

Connie Amaden Crawford „*Proste i modne szycie*” Wydawnictwo K.E. Liber, 2007

Zofia Hans „*Kursy kroju i szycia – Odzież dla dzieci do 14 lat*”, Wydawnictwo WATRA, 1986

Chris Jefferys „*Szycie krok po kroku*” Wydawnictwo RM – 2006

Praca zbiorowa „*Szycie praktyczny poradnik*” Wydawnictwo: Firma księgarska Jacek Olesiejuk, 2007

Susan Mickey „*Uszyj w jedno popołudnie*” Wydawnictwo: Świat Książki, 2007

Strony internetowe

www.kobietaiszycie.blox.pl

www.eti.com.pl

www.szyj.pl